

กิตติกรรมประกาศ

‘สม’ ความปรารถนาสำหรับใครหลายคนที่ตั้งหน้าตั้งตาอคอยชื่นชมความสำเร็จทางการศึกษาของผู้วิจัยที่ใช้เวลาถึง 5 ปี กับการเดินทางอันยาวนานบนเส้นทางที่เต็มไปด้วยอุปสรรคนานัปการ เพื่อให้ได้มาซึ่ง “ความรู้” ที่ต้องแลกมาด้วยหยาดเหงื่อ แรงกาย แรงใจ สติปัญญา ความอดทน และความเจ็บปวดต่อระบบการเรียนรู้ภายใต้วาทกรรม “ความเป็นเลิศทางวิชาการ”

การสถาปนาความศักดิ์สิทธิ์ให้กับ “การศึกษาระดับปริญญาเอก” นั้น ได้สร้างมาตรฐาน ‘หิน’ ต่างๆ ขึ้นมามากมาย เพื่อคัดเลือก กลั่นกรอง และอนุญาตเฉพาะสำหรับคนบางคนเท่านั้นที่จะก้าวไปบนเส้นทางนี้ได้ ผู้วิจัยเกือบถอดใจกลางคันกับ “ก้อนหิน” แห่ง “ความเป็นเลิศ” ที่โถมเข้าใส่อย่างไม่ทันได้ตั้งตัว การเรียนเริ่มเต็มไปด้วยแรงกดดันและความเครียดเพราะต้องการให้ตัวเองวิ่งก้าวให้ทันความเป็นเลิศที่ถูกกำหนดไว้ แต่ในที่สุดเมื่อสภาพร่างกายรับไม่ไหวจึงได้เริ่มบอกกับตัวเองใหม่ว่า “เราจะเรียนเพื่อรู้” และจะทำอย่างเต็มที่ในศักยภาพของเราที่มีอยู่ ทุกอย่างจึงได้กลับเข้าสู่ภาวะปกติ จน ‘วิมาน’ แห่งการเรียนรู้ได้กลับมาเยือนอีกครั้งหนึ่ง

แม้เป้าหมาย “ความเป็นเลิศทางวิชาการ” ถูกเปลี่ยนเป็น “จงเรียนเพื่อรู้ และใช้ชีวิตให้สนุกกับการเรียนรู้” แต่ก็มิได้หมายความว่าผู้วิจัยจะลดความอดสาหัสพากเพียรลงแต่อย่างใด ความตั้งใจบากบั่นกับภารกิจทางการศึกษาครั้งนี้ยังคงดำเนินต่อไป โดยเฉพาะการเขียนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ซึ่งต้องทุ่มเททั้งแรงกาย แรงใจ ทรัพย์สิ้น สติปัญญา และเวลาส่วนใหญ่เกือบทั้งหมด เนื่องจากระยะเวลาในการเขียนวิทยานิพนธ์เหลือประมาณ 1 ปี เท่านั้น ซึ่งเงื่อนไขเวลาที่จำกัดได้มี “แสงสว่าง” แห่ง “ความเมตตา” จากหลายท่านได้ยื่นมือเข้ามาช่วยเหลือ จนทำให้อุปสรรคก้อนใหญ่กลายเป็นเพียงกรวดก้อนเล็กๆ จนผู้วิจัยสามารถเขียนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้อย่างน่าอัศจรรย์

บุคคลที่ผู้วิจัยต้องขอขอบพระคุณอย่างสูงท่านแรก คือ ศ.ดร. สุรชัย สิริไกร ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่เปิดกว้างยินดีรับหัวข้อวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ด้วยความเต็มใจ นอกจากนี้ขอขอบพระคุณคณะกรรมการวิทยานิพนธ์ทุกท่าน ได้แก่ รศ.ดร. โคริน เฟื่องเกษม รศ.ดร. จริญญา มะลูสิม รศ.ดร. สมสุข หินวิมาน และ ผศ.ดร. ชีระ นุชเปี่ยม รวมทั้ง รศ.ดร. พัชรลี ธีโรส อดีตผู้อำนวยการรัฐศาสตร์ดุสิตบัณฑิต ที่ได้ชี้ทางสว่างหลายอย่างให้ผู้วิจัย “พลังแห่งความเมตตา” ของ “ครู” ทุกท่านที่ได้กล่าวมาข้างต้น เป็นสัมผัสที่อบอุ่นและซาบซึ้งอย่างยิ่ง ทูกรอยยิ้ม ทุกกำลังใจ ทุกคำชื่นชม ทุกความห่วงใย และทุกความช่วยเหลือที่หยิบยื่นมาให้ฉันนั้น เป็นเสมือนยาชูกำลังใจให้ลูกศิษย์คนนี้พร้อมก้าวเดินต่อไปอย่างมั่นใจ และหายเหนื่อยเป็นปลิดทิ้ง

นอกจากนี้ ความสำเร็จส่วนหนึ่งของการลงภาคสนามในงานวิจัยชิ้นนี้ต้องกล่าวคำ
ขอบคุณแก่กลุ่มตัวอย่างคนลาว และกลุ่มตัวอย่างคนไทยทุกท่าน และที่สำคัญคือผู้ประสานงานใน
ท้องถิ่นต่างๆ ได้แก่ ครอบครัวخانวงศ์ คุณต๋อยและครอบครัว น้องแรก และน้องปอน ที่ให้ความ
ช่วยเหลือด้านสถานที่และจัดหาคนสัมภาษณ์มาให้ นอกจากนี้ ขอขอบคุณโปรดิวเซอร์รายการถึงลูกถึง
คน น้องเป็ด และเต้ ที่ช่วยค้นหาและอัดสำเนาวิดีโอทัศนียภาพยนตร์เรื่อง “หมากเตะ โลกตะลึง”
“หมากเตะรีเทิร์นส” และอื่นๆที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ ขอขอบคุณอ้อย ที่
ช่วยเหลือด้านอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องมือนำมาใช้ในการตัดต่องานและการให้ยืมอุปกรณ์เครื่องเล่นดีวีดี
สำหรับวันนำเสนอผลงานวิทยานิพนธ์ ขอขอบคุณเพื่อนๆปริญญาเอกทุกท่านที่ร่วมทุกข์ร่วมสุขกันมา
โดยเฉพาะรุ่นสองและรุ่นสาม ขอขอบคุณน้องๆปริญญาโท โดยเฉพาะสาขาความสัมพันธ์ระหว่าง
ประเทศที่น่ารักทุกคน ขอขอบคุณพ่อแม่ พี่ๆ เพื่อนๆ และอีกหลายท่านที่คอยเป็นห่วงเป็นใยกับการ
เห็นผู้วิจัยนั่งทำงานอยู่หน้าคอมพิวเตอร์และตำรากองโตอยู่ทุกเมื่อเชื่อวันจนเกรงว่าจะล้มป่วย
สุดท้ายขอขอบคุณ ต้อง ต่อสิต และพีเอ ที่ร่วมเดินทางไปประเทศลาวด้วยกันเกือบสิบวันโดยไม่ปริ
ปากบ่นสักคำเดียว

ท้ายนี้ ขอขอบคุณอย่างยิ่งสำหรับ “พี่สูก” ที่ทำให้การเรียนรู้เป็นเรื่องของความสนุก
และความ ‘สุข’

ศิริมิตร ประพันธ์ธุรกิจ

คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

31 มีนาคม 2551